

Ελεημοσύνη και κρίση αγαπά Κύριος.

π. Ευέλθων Χαραλάμπους (†).

Πρέπει να γνωρίζουμε πως όλα όσα κατέχουμε, υλικά αγαθά ή θέσεις ή αξιώματα, είναι δώρα που ο Θεός μάς εμπιστεύτηκε για να διαχειριστούμε. Όταν γεννηθήκαμε σ' αυτό τον κόσμο, ούτε κτήματα φέραμε, ούτε πλούτη, ούτε τίποτα. Όλα πάνω στη γη στο Θεό ανήκουν και αυτός τα μοιράζει σε άλλον λιγότερα και σε άλλον περισσότερα, αναμένοντας μία σωστή διαχείριση.

Όποιος πιστέψει πως όσα κατέχει είναι αποκλειστικά δικά του, γιατί τα απόκτησε με την αξία του και τον τίμιο ιδρώτα του ή γιατί τα κληρονόμησε από τους γονείς του, είναι εντελώς λανθασμένος. Πολλοί εργάζονται σκληρά, κι όμως δεν βρίσκονται σε θέσεις και αξιώματα. Συμβαίνει κάποιος να κατέχουν γιατί το θέλει ο Θεός να διαχειριστούν αυτοί τα αγαθά του. Να διαχειριστούν, όχι να σφετεριστούν. Γιατί όποιος απολαμβάνει μόνος του τα υλικά αγαθά ή όσα η θέση του αποδίδει, πάει αντίθετα με το θέλημα του Θεού.

Αυτό το γνωρίζει ακόμη και ο Φαρισαίος της ευαγγελικής περικοπής, γι' αυτό και φρόντιζε το δέκατο των εισοδημάτων του να το δίνει σε ελεημοσύνες. Εάν όμως ο Φαρισαίος δίνοντας το δέκατο στους φτωχούς καταδικάστηκε, πόσο πρέπει να προσέξουν οι Χριστιανοί που είναι πιο φειδωλοί στο θέμα της ελεημοσύνης!

Ίσως ισχυριστεί κάποιος πως σήμερα δεν υπάρχουν ανάγκες. Ή, ακόμη, πως αυτοί που ζητούν πολλές φορές δεν το αξίζουν, είναι εκμεταλλευτές. Κι έτσι διαγράφουν από τη ζωή τους το θέμα ελεημοσύνη.

Η πραγματικότητα είναι άλλη. Δυστυχώς υπάρχει μεγάλη ανέχεια στον κόσμο και πάρα πολλοί αδελφοί μας έχουν την ανάγκη μας. Και έστω και αν κάποτε κάποιος επιτήδειος εκμεταλλεύεται την καλή μας διάθεση, δεν πρέπει να πάψουμε να είμαστε ελεημοσύνες. Γιατί θα αδικήσουμε αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη. Άσε, που πολλές φορές τα φαινόμενα απατούν κι εκεί που νομίζουμε πως υπάρχει ευημερία, στην πραγματικότητα υπάρχει φτώχεια και δυστυχία.

Ο Χριστός έχει διαβεβαιώσει πως «πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών ευρίσκει». Εμείς δεν μπορούμε να διαψεύσουμε το Θεό και Σωτήρα μας. Γι' αυτό και έχουμε χρέος να ανταποκρινόμαστε θετικά σε οποιοδήποτε ζητά από εμάς. Ακόμη και στην περίπτωση που πιστεύουμε ακράδαντα πως ζητά αδικαιολόγητα, να μη διαψεύσουμε το Χριστό. Να δώσουμε το ελάχιστο. Με το ελάχιστο, το ασήμαντο, αυτός που αδικαιολόγητα ζητά, σίγουρα θα απογοητευτεί. Και θα πάψει με τον τρόπο αυτό να στερεί την προσφορά της αγάπης από αυτούς που τη δικαιούνται πραγματικά.

Όμως, και σ' αυτή την περίπτωση, η προσφορά μας γίνεται δεκτή από το Θεό και από εκείνον θα έχουμε ανταπόδοση.

Βέβαια η ελεημοσύνη δεν είναι θέμα πορτοφολιού μονάχα, γιατί τότε θα ήταν προνόμιο των πλουσίων. Η ελεημοσύνη, σαν προσφορά προς τον πλησίον, είναι πρωτίστως, υπόθεση καρδιάς. Ένας καλός λόγος στον πονεμένο, ένα αισιόδοξο χαμόγελο στον απογοητευμένο, μία επίσκεψη στον μοναξιασμένο, μια συμβουλή στο απροστάτευτο παιδί, ένα χέρι βοήθειας στον αδύνατο, λίγα λεπτά επίσκεψης στον κατάκοιτο είναι κάτι που και ο πιο φτωχός μπορεί να το προσφέρει. Και ο Θεός το δέχεται και το αμείβει.

Τόση είναι η καλοσύνη του Θεού, που αμείβει όχι μόνο όσα προσφέρουμε με χαρά, αλλά ακόμη κι εκείνα που δίνουμε με βαριά καρδιά.

Η ζωή μας μέρα τη μέρα κυλά και μας φέρνει σε μία σημαντική ώρα. Την ώρα της Κρίσεως. Τότε που θα αποκαλυφθεί η πραγματική αλήθεια και θα κριθεί αμετάκλητα η θέση μας στην αιωνιότητα. Τότε θα νοιώσουμε τη μοναδική σημασία της ελεημοσύνης στη ζωή μας. Γιατί μονάχα θα είμαστε πραγματικά κερδισμένοι, σαν ακούσουμε τη μακαρία εκείνη φωνή:

«Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου. Επέίνασα γάρ, και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα, και εποτίσατέ με, ξένος ήμην, και συνηγάγετέ με, γυμνός, και περιεβάλετέ με, ησθένησα, και επεσκέψασθέ με, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς με...» (Ματθ. 25:34-36).

Από το βιβλίο: «Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευέλθων Χαραλάμπους. Ο χαρισματικός και αναστάσιμος καλός ποιμένας και Σαμαρείτης της Εκκλησίας του Χριστού». Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη", Θεσσαλονίκη 2011, σελ. 62.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>